

DEN SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN.

No. 1. Första årg.

WINNIPEG, MANITOBA, DEN 30 SEPTEMBER 1887.

Lösnummer 5 Cts.

ANMÄLAN.

Den Skandinaviska Canadiensaren har härmed från utskänd. sitt första nummer, under ny skepnad, och beder vänligen om skandinavernas i Canada välvilja och beskydd.

Ett profnummer af en tidning med samma namn utkom redan i våras, men det stannade också dervid. Vi hoppas och tro att detta nya företag icke må röna samma öde utan blifva välvilligare emottaget. Det starka framåtskrifvet hos våra landsmän, skandinaverna, i Canada, nödvändigt upprättandet af en egen tidning och vi tro, att tiden nu är inne att öfverkliga detta för att fylla ett "länge känt behov."

Början göres härmed i en visserligen liten skala, men, ordspråket säger, af en liten gnista kan också blifva en stor eld. Tidningen vill söka efter bästa förmåga att behandla skandinavernas i Canada politiska, ekonomiska och religiösa frågor såvill som till nytta och nöje meddela allmänna skandinaviska och canadiska nyheter.

En serie af meddelanden från skandinaviska nybyggare i Canada kommer att i hvarje nummer intagas.

Tidningen vill till att börja med utkomma endast en gång i månaden.

Med detta öfverlemnas vi nu "Den Skandinaviska Canadiensaren" till våra landsmän och landsmännor i Canada och anhålla vänligen om deras understöd och beskydd.

Winnipeg d. 30de Sept. 1887.
REDAKTIONEN.

En god vilja

Är i alla tider skiften människans bästa och edlaste rådgifvare, på samma gång hon tillförsäkrar henne sjelf den rikaste belöning. En god vilja förutsätter nämligen alltid erkännandevärda sträfvan, och som vi ju alltid hör i världens böra se på systemat vid bedömandet af en handling, så följer också deraf, att den goda viljan hos en människa alltid måste respekteras, och om resultatet mången gång ej skulle motsvara förväntningarna. "God vilja gäller inför Gud och alla människor lika mycket som handlingen sjelf", säger en framstående författare, och sorgligt vore, om man ej hade denna rishet att trösta sig med, då motgångar glocka ens bästa sträfvan, och krossade förhoppningar bota att nedslä modet. Men huru ofta möter oss väl här i tiden bilden af en red-bar och arbetsam man, som, trots motgångar, aldrig lemnar ur sigte det ädla mål, han satt sig före; huru ofta, vi upprepa det ännu en gång, möta vi väl en sådan karaktär på vår

vandring! Och likväl gifves ej en vackrare syn, ett betydelsefullare förredöme, än en människa, som för ett godt och ädelt syfte inlägger all den kraft, hvarmed hon blifvit utrustad, och ej förlorar målet ur sigte, huru än lifvets stormar för öfrigt månde rasa. Detta mål kan mången gång ur rent mänsklig synpunkt taget förefalla temligen obetydligt och af ringa värde samt sträfvan det till följd deraf lika betydelselöst, men må vi då erinra oss, att det härvidlag, som alltid, är syftmålet, som bestämmer värdet. Vi må därför ej heller låta vårt mod sjunka, äfven om våra sträfvan mången gång skulle förefalla oss jernförelsevis betydelselösa; endast en god vilja ej saknas, och den hos hvarje människa inneboende kraften rätt användes, bör hon ej misströta om lön för mådan, om också medlen varit små. Ty, säger en författare, "lika litet som det är hvad människan vet, utan hvad hon vill, som bestämmer hennes storhet eller ringhet, hennes makt eller vanmakt, hennes lycka eller olycka", lika litet får man också bedöma en handling större eller mindre värde efter dess större eller mindre ingripande i händelsernas gång. Det, som i världens ögon kan ega föga eller intet värde, kan inför Honom, som rättvist dömer, gälla mer än hvad tidens stormin med all sin kunskap och alla sina hjälpmedel måkta åstadkomma. På detta sätt vinnet och redan här i tiden den sanningen bekräftelse, att de yttersta blifva de främsta.

Att vara trogen i det lilla och ständigt lägga i dagen sin sträfvan att på bästa möjliga sätt lösa sin lifsuppgift, bör också deraf vara allas vår gemensamma lösen; skulle också någon gång kraften svika, så är dock viljan alltid berömvärd. Och skulle vi, som sagt, ej vinna annan lön för det goda, vi velat, så återstår oss dock alltid den äro tillfredsställelse, hvarje på ärlig öfvertygelse grundad handling föder.

Vi må ej heller glömma, att en god vilja i det dagliga lifvet undandöjdet många svårigheter och förlufvar samlefanden med andra människor. Söker man nämligen, så vidt möjligt, visa tillmötesgående o. ålägger derigenom, att man byser god vilja, om man också ej alltid kan handla såsom man önskar, så har man ju på samma gång betagit lastaren om tillfälle till klandret. Ty ingen kan väl klandras därför, att viljan är större än förmågan, utan bör man väl tvärtom röna erkännande för sin goda vilja. Låtom oss därför, hvar i sin stad, göra så godt vi kunna och ständigt handla efter bästa öfvertygetse. Skulle det oaktadt missötyge uppstå o. tvivel vilja göra sig gällande med afseende på renheten i våra åsigtar,

må vi då i den äro frid, vårt samvetes vittnesbörd skänker, finna vår bästa belöning. Ty hvad man "vill," men icke "kan," blir på Guds väg värdt, liksom det som man "kan," men icke "vill."

Allmänna Nyheter.

— Trädgårdskötseln i allmänhet är ännu i sin linda, kan man säga, i Manitoba och Nordvestern, ty oss veterligt bedrivs denna icke i någon större skala, fastän den väl skulle löna sig. Vid Regina, hufvudstaden i Nordvestra territorier, har början gjorts, och en herr Jones införskref i våras en praktisk svensk trädgårdsmästare, herr Steen, som hade god erfarenhet i yrket, och som, efter hvad tidningarna på platsen förmåla, har åstadkommit vackra prof redan första året, på hvad en väl ordnad och skött trädgård kan framalstra.

— Canada Pacific-jernvägen har nedsatt fraktpiset på hvete med 4 & 5 ots pr 100 lb från alla stationer i Vestra divisionen till Fort William eller Port Arthur. Våra farmare vilja hitpå förtjena 2 ots pr bushel.

— Red River Valley-jernvägen är för närvarande den brännande frågan icke bött i Manitoba och Vestern utan också i Antonia, Quebec, för att icke säga England. Dominion-regeringen, som synes understödja Canada Pacific-jernvägen i dess agitation mot provinsen, har redan genom regeringens beslut förklarad jernvägsakten, som passerades af Manitoba-parlamentet i våras och som tillstodde byggandet af regeringen, olaglig och har upphäft. Men icke förthy fortsätter provinsen byggandet af jernvägen, förmenande sig hafva rätt, både laglig och moralisk, att bygga en jernväg till provinsens gränna. Dominion-regeringen har också förbjudit jernvägen anläggas öfver densamma tillhörigt land. Saken är nu dragen inför domstol, som nu får afgöra tvisten. Hela provinsens befolkning och dess parlament synes oghärligt undestödja provinsens åtgärden, men befolkningen i Östra Canada synes hafva ganska olika åsigtar om saken. Det är att hoppas, att denna tvist snart må blifva bilagd, ty icke stärker det samlandet provinsen och hufvudregeringen emellan utan tvärtom försvaga detsamma.

— Det synes numera vara ett bestämt faktum, att den så mycket och så länge omtalade Nordvestra Central-jernvägen ändtligen skall komma till stånd. Som bekant, skulle den börja redan för flere år sedan och skulle då utgå från Melbourne till Rapid City och derifrån vesterut under namn af Sauris &

Rocky Mountain jernvägen. Af brist på kapital afstannade arbetet, men nu har den tagit en ny skepnad under namn af Nordvestern Central-jernvägen. Kreditorerna af den förre-projekterade vägen hafva antagit 50 proe. för full betalning. Banken skall nu utgå från Brandon till Rapid City samt derifrån vesterut, så att irretet bruk kommer att göras af den förra vägen, lagd från Melbourne. Arbetet pågår nu raskt, och redan innan vinter väntas 50 mil vara i full operation. Icke blott våra arbetare och farmare draga lif af större eller mindre nytta, utan vi tro oss veta, att icke så få skandinaver nu få tillgodo häften af sina fordringar af den gamla Sauris & Rocky Mountain jernvägen. Den nya jernvägen kommer äfven att blifva af stor nytta för kolonien Nya Stockholm, ty, om vi icke misstaga oss, kommer den, om icke att genomskära kolonien, likväl att passera den på några håll, — men när?

— Herr Oscar Grönlund, som under senare åren varit bagagemästare vid Intercolonial jernvägsstationen i Halifax, och som derstädes gjort sig särdeles omtyckt af skandinaverna, har lemnat sin befattning och studerar nu vid Mount Allison College, Sackville, N. B.

— I senaste rapporten till Åkerbruksdepartementet i Ottawa, från agenten i Medicine Hat, omnämnas särdeles fördelaktigt en skandinavisk koloni i distriktet, bildad af en svensk, herr Louis Sand, som senast varit bosatt i Michigan.

— Äfven de skandinaviska kolonierna ha i år fått en öfver medelmåttan god skörd. Allmän beklighet förspörjes från Scandinavia och andra platser och äfven i den helt nya kolonien Nya Stockholm lär man fått en riklig skörd på trädgårdsalster, hvaraf, efter hvad vi hört, prof ha åstundat till Sverige för påseende.

— Det synes blifva en dansk koloni nära Carberry, invid Montrose. Ett antal danskar hafva stagit sig ner der denna sommar.

— Canadas homesteadlag synes i jämförelse med Förenta Staternas vara betydligt mera liberal och bättre. I Canada kan hvarje mansperson, fyld 18 år, erhålla fritt land, men i Staterna ej förr än vid 21 års ålder. I Canada kan en utlänning behålla sin nationalitet, men i Staterna måste han tillkännogifva sin önskan att blifva amerikansk medborgare och uttaga sitt "första papper". Afgiften för 160 acres land, är i Canada \$10 00, i Staterna \$14.—\$36.00. Patent för fritt land i Canada erhålles efter tre år, i Staterna efter fem år. I Staterna tillstodder derjemte lagen

fem års fast bostättning, byggande af hus och odling.

— Från Ottawa ingingo i dag underrättelser, att en skogsbrand af stor utsträckning har förstört staden i tjock dimma. Huru stor förlusten är, vet man icke ännu, men ansås den till flera millioner dollars. Sjöfarten mellan Montreal och Quebec är afbruten till följd af röken.

HVARJEHANDA.

En svältkonstnär från 1700-talet. Professor Virohow meddelade vid medicinska f. reningens i Berlin senaste sammanträde en berättelse om en svältkonstnär, som utförde sin konst under början af förra århundradet och som var lika namnkunnig på sin tid som Tanner, Cetti och Merlatti i våra dagar blifvit. Denne svältkonstnär var en polsk adelsman vid namn Bernhardus, hvilken fastade 40 dagar under fastlagen. Endast någon gång fuktade han sin tunga med litet sirap och vatten. Professor Virohow visade äfven ett porträtt af "fastaren", som han fått låna från den Hartmanska porträttsamlingen. Det var måladt 1719 och visar den mest ömkliga varelsen sittande med korsade armar i en nedslagen ställning. — Dr. Voss, direktör vid det kejserliga museet i Berlin, omtalade äfven att detta porträtt förut varit upphängdt i glästrummet af världshuset "Zum Hirsch" i Pöln, der det tyktes hafva användts för att gifva gästerna ett allende bevis på följden af att låta bli att förtära en god middag. Ett utdrag ur kyrkoprokollet från Pöln rörande Bernhardus långa fasta och död upplästes äfven.

Utländet.

FRANKRIKE. Enligt ett telegram från London af d. 26 Sept. sammanstötte ett franskt skefartyg med en annan farkost i Engelska kanalen, hvarvid 18 man af det förras besättning drunknade.

— Inom de politiska kretsarne i landet hviskas det om, att president Grevy snart kommer att afträda.

TYSKLAND. Czaren skall sannolikt i början af Okt. sammanträffa med kejsar Wilhelm i Danzig.

— Bismark kunde d. 23 Sept. föra sitt 25-åriga jubileum som preussisk statsminister.

SVERGE. Vid riksdagsmannavalen i Sverige ha, enligt ett telegram från Stockholm af den 24 Sept., frihandlarna vunnit stor majoritet.

Prenumerationspris, post-
porto inberäknadt, 25 cts till årets
slut. Lösnnummer 5 cts.

Korrespondenser och med-
delanden, som äro af allmänt in-
teresse, mottagas med tacksamhet.
Agenter för Den Skandina-
viske Canadiensaren önskas öfver-
allt och på alla platser, der våra
landsmän finnas.

KONTOR: 154 Princess str.,
Winnipeg, Man.
P. O. BOX 290.

EMANUEL ÖHLEN, REDAKTÖR.

Det är med glädje vi omtänksamt
sammanslagningen af de trenne
skandinaviska sociala samfundet i
Winnipeg. Detta är ett godt tidens
tecken och vill öfverflaktigt bidra
goda frukter till våra landsmäns
frömm.

Skandinaviska emigrationen till
Winnipeg har detta år varit ganska
stor, hvartill isynnerhet herrar M. P.
Peterson och John Hallonqvist, som i
vintras vistades i Sverige, kraftigt bi-
dragit. På det hela taget har
godt och lömande arbete erhållits för
nyanländande och icke så få hafva
tagit fritt regeringäland i endera
af kolonierna.

Skörden har i år varit utomordent-
ligt riklig öfver hela provinsen och
Nord Vestern och allesteds uttryc-
ka, ovanligt nog, farmanne sin fulla
belåtenhet. Hvetefkastningen har
varit från 25 upp till 42 bushels
per acre, och priset betingar om-
kring 60 cents pr bushel. Canadas
hvetes export kommer, synnerligast
i år, att antaga stora proportioner och
så, som alltid, noteras Manitoba
hvetes mycket högt på börsen i Lon-
don.

Bshofvet af en fast predikant i
Winnipeg gör sig mer och mer gäll-
ande. Icke blott de ungefär 400
skandinaverna i Winnipeg, som full-
komligt utän herde, utan äfven de
många skandinaviska nybyggarna i
Vestern, såsom Selkirk, Scandina-
via, Austin, Oak Lake, Nya Stockholm
m. s. s. äro fullkomligt utan någon
som helst tillsyn i religiöst hänse-
nde. Vi hoppas, att skandinaviska
missionsförsamlingens i Winnipeg
sträffvan att erhålla en fast predikant
må kronas med framgång, hvilket
utan tvifvel vill hvar med glädje
af hvarje om skandinavernas vil-
färd nitisktse landman och lands-
maninna.

Fria Ord.

(Denna tidning står öppen i mån af utrym-
me och halt, för bref af mera lokal natur, från
nybyggare, för anmärkingar och iakttagelser,
som kunna intressera en större allmänhet, men
tidningen är icke ansvarig för hvad i denna af-
delning återfinns.)

Till Skandinaviska Canadiensaren!
Scandina via d. 19 Sept. 1887.

Undertecknad, som är nybyggare
här i Nya Scandina via, koloni i Ma-
nitoba, får härmed i korthet under-
rätta Erade emigranter och landsök-
are, hvad jag tycker om landet här i
vår koloni. Det må jag säga, att
landet är icke att kassera, ty längre
kän man gå, och sämre kan man öf-
fva, än detta är. Jag har nu bott här
i två år och finner mig mycket be-
låten, ty här äro flere fördelar än att
slå sig ner på ett vildt skottland.
Här finnes att välja från hvilket slags
land, ni önskar, antingen skogland
alltland eller böland, hvad önskar
ni mer? Klimatet är friskt och godt,
många små insjöar, strömmar och
friska källor, och jorden är mycket
bördig. Här har varit en utmärkt
god skörd i sommar af både säd och
rotfrukter. God jagt och fiske. Ett

sågverk finnes såd i kolonien med
god tillgång på byggnadsmateriel.
Även finnes ett emigranthus för ny-
anlände nybyggare, hotell, post-
kontor o. s. v. Det behöfs endast,
att ankommande emigranter ha några
penningar för att kunna sätta ar-
betet i gång.

Högskningsfullt
G. W. Högberg

Till Redaktionen af Skandinaviska
Canadiensaren!

Lethbridge, N. W. T.

Nu som först kan äfven jag låta
eder veta något från skandinaverna i
Nordvestra territoriet af Canada.
Det är med glädje jag hör, en tidning
i Canada är tryckt och utgifven på
svenska språket, och tidningens läsare
må icke undra på det, då jag har vi-
stats i Canada i fem och ett halft år.
Fullt öfvertygad, som jag är, att tid-
ningen Canadiensaren kommer att
vinna skandinavernas både tillgif-
venhet och förtroende, så vill jag för-
min del göra hvad i min förmåga står
för att utvidga dess läsare, emedan
jag varit nästan öfver allt i Alberta-
distriktet och deromkring. Det är
viss icke många skandinaver bosatta
inom Albertadistriktet, men ord-
språket säger "af en liten grusta kan
blifva en stor eld." Detsamma är och
förblifver nog förhållandet med den
na tidning, att liten blir nog stor, så
är åtminstone min öfvertygelse. Här
i Lethbridge äro vi omkring ett dus-
sin svenskar, deribland två af det
tydka könet. Vid Cypress Hill, om-
kring 70 a 80 engelska mil österut
ifrån Lethbridge, finnes ett stort såg-
verk, som eges af en svensk, Louis
Sand från Michigan. Affären och
arbetet förestås af en förmän. De
flesta arbetarne äro skandinaver, och
för tiden sommar hitkom en svensk
flicka, men hvad försäkras bland så
många. Som många af tidningens läs-
sare torde veta, så hafva vi här ett
ganska godt och helsosamt klimat.
Det är och det mesta, vi kunna nu
höft tillfallet uttrycka vår glädje öfver.
Landet här omkring Lethbridge lämp-
ar sig sig för farming, men bra
för att uppföda kreatur, dock vet jag
många ströckor af det bästa farming-
land, som en man kan åstunda att se
och det just i detta distrikt, hvaraf
största delen är öppet regeringsland,
fritt för alla. Jag skulle blifva glad
om ni kunde stöda dem ut till de
skandinaverna, som äro utspridda en här
och en annan der, liksom för dem in-
gen herde har. Till sist haf tack ära-
de landsmän, för det bemöjande ni
hållt och hafven för att få en skandina-
visk tidning i verksamhet äfven här
i Canada. En hjertlig lyckönskan till
skandinaviska nationalföreningens o
till tidningens vänner och väninnor,
teknar jag mig

Högskningsfullt
John Hallonqvist.
Austin P. O., Man.

Plum Coulee 11te Sept. 1887.

Ärade tidning!

Lycka till med företaget! Jag
ber att säga några ord om arbetsför-
hållandena här i allmänhet. Det
finns nog af arbete i sommarmånader,
na, och om en man stannar på en
plats, så kan han alltid få arbete äf-
ven under vintern. Jag har varit i
Canada nu i fyra år och har aldrig
saknat arbete, dock äro tiderna nu
icke så goda som förr, men jag vet
ändock många, som dagligen fråga
efter folk, men ej kunna få, så det
finns nog arbete för den, som är sta-
dig och stäker. Jag har ofta hört,
när jag varit i Winnipeg, att skandi-
naver klaga öfver brist på arbete
och liten betalning, men jag känner
och vet många, som sparat icke så li-
tet på i dollar 25 cents om dagen,
men ett fel är, att de flesta icke vilja
lemna staden och taga det arbete,
som fins att få. Änna hafva vi icke
behöf klaga, och hvad Canada be-
triffrar, så vill ja, hellre vara här än
i de Förenta Staterna, ty folket här
är så vänligt och hyggligt, och jag
och många andra veta icke hvarst
vi skulle resa och förtjena bättre än
här på Canada Pacific jernvägen,
hvilket kompani är riktigt hyggligt
mot oss skandinaver. Jag ämnar att
i höst resa ut och hese landet i koloni-
erna Nya Stockholm samt uttåga
enig ett "homestead". Och 4 vinter
eller måhända först i Januari 1888
ämnar jag resa till Sverige för att
återkomma i April månad.

Högskningsfullt,
A. Hultman,
Sektions-förmän.

Korrespondens från Sverige.

Herr redaktör!

I den händelse ni skulle vilja publi-
citera detta bref för edra Erade läsare
af eder skningsvärda tidning, så
vill jag gärna berättas, hvad som för-
närvarande utgör dagens mest brän-
nade frågor, på hvars emotsedda lös-
ning landtmännens väl eller ve, åt-
minstone efter deras förmodande
och mången med dem, beror.

Vi hafva under en lång serie af år
bugnats med frihandel. Ryssar,
tysskar, fransmän, spanjorer, ja hela
Europas folk, för att icke nämna
Amerika, hafva öfveröst oss med sina
produkter af all slags industri, till
priser hvar med våra egna närings
icke kunnat täffa, i följd hvaf de
äro på förfall. Vi hafva begagnat
oss af tillfället, dertill lockade af de
låga priserna, men till hvad gaga börjar
förvarande tid vi. Våra outömliga
skogar hafva, sedan jernvägarne kom-
mo till stånd, blifvit plundrade, våra
fastigheter, större som mindre, hafva,

genom d. s. k. hypotekslånen, blifvit
belånade hos utländska bankirer, och
ytterligare har folket beredts pen-
ningtillgångar genom den mängd
af enskilda privatbanker, som reger-
in en ovisligen sanctionerat. Detta
tillsammans gör nu, att vi stå i en
kris af kronisk natur, hvars lösning
icke är lätt att verkställa. Hoppet
hvilar dock på tullfrågens lösning,
hvilken vid västlidne riksdag hade
utfallit efter dannedmannens önskan,
om allt då fått gå sin goda gång.
Men till all olycka hafva vi en fri-
handelsvänlig regering, och som i
följd deraf uppöste riksdagen, hvar-
rigenom tullfrågan förföll. Nu i
dagarne pågår en våldig strid emel-
lan frihandlare och tullskyddsmän
vid pågående val af riksdagsombud
för kommande tvåårsperiod. Fri-
handlarna — ett mäktigt parti af
embetsmän, grossörer, importörer och
förblindade, vilseledda arbetareho-
par fördyra ej brödet för arbetaren
och genom flygskrifver inlämna öf-
ka att ådag lägga frihandels välige-
nelse. Protektionisterna — tullvän-
nerna — ropa: "gif Sverige är svens-
skarne, så kommer hvarken arbetare
eller bröd att saknas."

Så stå nu partierna rustade till en
ny strid, och ehuru frihandlarna se,
att den svenske jordbrukaren ovil-
korligen måste duka under för ut-
landet, så vilja de ändå icke gifva
med sig utan drivas af egennyttan
eller ook af en ovis regeringens in-
skränkta, förblindade åsigtter att
vidhålla ett system, som leder till
ruin för den svenske arbetaren. Fram-
ställer man den frågan, om vårt bröd
fördyras genom tull a spanmål, så
svaras af de flesta ett obetingadt ja.
Men om man tänker sig något djup-
pare in i saken, och vi gå då först
och främst till alla dem, som icke
äro på ett eller annat sätt garantera-
de någon viss inkomst pr år, hvilka
alla äro beroende af konjunkturerna
och måste gemensamt lida i tryckta
tider. Deras arbete är den makt,
hvarför de erhålla sina förnödenhe-
ter, såväl föda som kläder och p i-
skildnaden blifver endast den, huru
mycket arbete, som behöfves, för att
erhålla det ena eller det andra. Hela
menschligheten är uteslutande hän-
visad att genom arbetet frambringa
de alster den behöfver för sitt lifs
upphåll; således det arbete vi be-
höfva på en tunna råg förblifver all-
tid dess pris, men sedan vid varut-
bytet folket emellan, då ställer sig
saken annorlunda; då blifver pris-
skillnaden orimligt stor, och om vi
besakta saken, huru det nu gestaltar
sig, så finna vi, att den spanmål, som
jordbrukarne själva förbruka, är
den dyraste, och den, som förbrukas
af löntagare och kapitalister är den
billigaste, ty då det är speciellt bevi-
sadt, att produktionskostnaderna för
en tunna råg är minst här i Sverige
14 kronor och den i närvarande stand
slijes för 9 a 10 kronor pr tunna,
förklarar således jordbrukarne 4 a 5
kronor på hvarje tunna råg de slijja.
Lägges då denna förlust till på den
råg de själva förbruka, då ställa
sig prisen för dem själva i 18 a 19
kronor pr tunna och är förhållandet
lika med nästan alla jordbrukets
öfriga produkter. Att jordbruket
här arbetar på sin undergång är en
sanning, som ingen vågar eller kan
bestrida. För ett tiotal af år sedan
stodo våra jordbruksalster i dubbelt
värde emot nu. Då begärde och er-
höll embets- och tjänstemäns ett
dyrtidstillägg till sina förut rund-
liga löner, men nu kan aldrig kom-
ma ifråga, att detta tillägg skall för-
svinnas, utan i det stället köpes det
utländska spannemålet och kramet
till priser, som ej på långt när
beträcka våra produktionskostnader.
Men hvarthän ett sådant förhållande
skall leda ligger klart i dag n: eko-
nomisk ruin för vårt land och det på
en kort tid. Snart kan ej jordbruka-
ren annat än själv köpa utlandets
billiga spannemål, och då om icke
förr skola alla inse att frihandels-
systemet har varit olycksbringande
för hela vårt land. Arbetarne, som
nu hållas bakom ljuset af frihandels-
systemets beifrare med deras hän-

synlösa slagord om sviltkur, post-
förbud, slafveri m. m., dessa skola
säkert först inse, att just frihandels-
systemet är ett sviltssystem; dessa,
som icke ega annat än sina arbets-
krafter, de skola ej i längden vara
belånade med ett system, som rycker
arbetet ur deras egna händer; de
skola alla snart inse, att deras ar-
bet och bröd är alldeles öfverflöd-
iga, så att när det ena tagas ifrån
dem, följer det andra med; och att
frihandelsystemet frånöfvar våra
arbetare deras arbete och följaktli-
gen deras bröd, det är ej svårt att
bevisa, ty hvarje artikel, som från
utlandet införes, är ju ett i utlandet
verkställt arbete, hvilket utfrån-
de våra arbetare gå förlustiga en.
Jordbruket är vår hufvudnäring,
som sysselsätter största delen af
vårt lands arbetare; men genom den
mängd af spannemål, som nu impor-
teras, beröfva våra arbetares
arbete och bröd i stort. Skiljes huf-
vudet från kroppen, så kunna de ö-
friga lemmarna ej längre tjänstgöra.
Skall denna vår hufvudnäring bort-
visas, så visna nog alla öfriga nä-
ringar bort. Så synes vår regering,
med legio af tjänstemän, söka ställa
till genom sitt envisa vidmakthåll-
ande af ett system, som snart rikare
länder, utom England, redan förka-
stat. Blifver icke en som hjälper, så
förestår en kris, som kommer att
sätta regeringen på ett hårdt prof.
Öfvervillig skattevtigran, framkallad
genom oförmåga att göra rätt öf-
sig, glömtar redan på bakgrundens
dörr. Det ena hemlandet slijes,
för af banker beviljade lån, efter det
andra. Snart blir det i massa, och
hvem skall då inropa dem? Banker-
na. Hvem skall bruka och hända
dem? Ja, det få vi se. Våra ar-
betare, dröngar och pigor resa till
Amerika, dels i hopp om bättre ut-
komst och, förmåligast från yng-
lingarnes sida, att kunna undgå den
förhålliga värnepligtigtjänstgöringen.

Som saken nu står, ser det mörkt
ut för de djupa lederna inom foster-
landet. Skogarne äro borta, span-
nemål och öfriga produkter kunna ej
snart sagdt ens till underpris afsätkas.
Hvar skall medel tagas till de sig ärlig-
gen ökade skatterna med afbljande
rentor och amorteringar a lån m. m.?

Ja, herr redaktör, måhända är
mörk men icke desto mindre sann.
Vi få nu se, om vi genom en lag
nästkommande riksdag blifva hug-
nade med ett välbehöfvt tullskydd.
Detta hopp utgör nu den bräckliga
planka, hvarpå mången sätter för
framtiden sin tillit, sin förtrostan om
ett bättre.

I händelse mitt meddelande in-
tresserar, så skall jag snart komma
åter. Måtte min lilla framställning
då vara ljusare än nu är fallt.

Innerliga hälsningar till alla mina
landsmän från
Carl Svenske.

The Morning Call.

Den enda Konservativa morgon-
tidning i Manitoba och N. W. T.

Fullständiga kabel och telegraf-
rapporter af löpande Europeiska, Ca-
diska och Förenta Staters nyheter.
Speciella nyhetsrapporter, som af-
givas af lokala korrespondenter från
Manitoba, Nordvest territorier och
Brittisk Columbia.

Fullständiga rapporter från parla-
mentsförhandlingarne i Ottawa och
Winnipeg.

THE MORNING CALL har ute-
slutande rättighet i Winnipeg af
nattelegrammet från den förenade
pressföreningen och press nyhets-
föreningen och har en öfverflyttig
stab af korrespondenter vester om de
stora sjöarne.

Prenumerationspriset är: 1 år \$10,
sex månader \$5, tre månader \$3.
Betalning i förskott. Profummer
sändas fritt pr post. Lösnnummer 5
cts. Nu är tiden att prenumerera!

The Call Printing Company,
Winnipeg, Man.
ACTON BURROWS,
President och Hufvud-Redaktör.

SVERGE.

Stockholm: Efterspel till Vaxholmsolyckan. Sedan chefen för landförsvarsdepartementet, med bifogade af vederbörliga rapporter och protokoll öfver undersökningen rörande explosionen i Vaxholm, den 2 Sept. anmodat justitiekanslerembetet att vidtaga de åtgärder, som embetet med anledning deraf kunde finna för godt, förordnade embetet enligt A. B. i skrivelsen af den 3 September krigsfiskalsambetet att hos krigshofvraden påkalla undersökning bland annat derom.

"Huruvida i afseende å ammunitionens förvarande och handhafvande samt anordnandet af konstaplarnas arbeten och hvad dermed eger gemenskap blifvit af vederbörande befälhavare behörigen iakttaget hvad dem i tjänsten enligt reglementen, instruktioner eller särskilda föreskrifter ålegat eller af förhållandenas beskaffenhet betingats."

samt att derefter utföra den talan, hvartill kunde finnas fog.

Den krigsrätt, som med anledning deraf skall tillsättas, sammanträder i slutet af September månad, å Vaxholms fästning.

Ett af Sveriges äldsta segelfartyg är barkskippet India om 492 tons, hemmahörande i Norraund och fördt af kaptenen M. Pettersson. Fartyget har nu, efter 6 veckors resa från Lissabon, anländt hit med last af korn och salt. Det byggdes 1857 vid Torefors och är således öfver 30 år gammalt, men är, trots denna ålder, ännu i sjödugligt skick. Fartyget tillhörde fordom ett rederi i hufvudstaden och gjorde då många lyckliga resor på världshafven; nu inskränker sig dess resor till de europeiska farvattnen.

Tjuguen nådeansökningar föredrogs inför k. m. t. den 2 September.

Död af hemlängtan. I Mars månad 1886 försvann hastigt från ett större kontor i hufvudstaden en yngling, och några veckor derefter upptäcktes såväl orsaken hertil som resans mål: förfälskning och stöld — Amerika. Fadern till den aflidne var likväl i så fattiga omständigheter, att han ej kunde betäcka mer än halva det tillgripna beloppet, med hvilket sonens principer låt sig nöja. Modern dog emellertid strax derefter af sorg. Sonen började längta hem, men kunde icke få komma åter till fäderneslandet, enär hans forne chef, oaktadt faderns en-trägna böner, likväl förklarade, att han, derest ynglingen hemkomme, skulle öfverlemnas honom i rättvisans händer. Beslutet delgafs den bortavarende; underrättelse har nu ingått, att han likväl beslutit sig för hemresa, men afidit till ljud af den hemlängtan, han närt.

Borgholm. Läk med tändstickor. Den stora eldsvidan i Ventlinge socken på Oland, dervid bygderna på 5 hemmansdelar nedbrunnit, förorsakades af ett barns lek med tändstickor.

Filipstad. Värre än Boltzius. Under en af trollkonstnären Einfeldt härmdagen gifven representation vid ett i närheten af Filipstad lig-gande större bruk, framträdde en flicka och anförtrödde honom, att hon blifvit bestulen på 20 kronor samt frågade honom om han, som var så "högt lär", skulle vilja vara så god och skaffa igen dessa åt henne.

Med hög röst och i publikens närvaro förklarade sig vår konstnär härtill beredd villig. Innan morgondagen skulle tjuvarne sjelfmant in-finna sig hos honom, ty de skulle ej få någon ro hemma under hela natten, och återlemnade penningarna.

Tidigt på morgon'n kommo också mycket riktigt två pojkar till hr E. med de 20 kronorna, under tårar förklarande, att de ej sofvit en blund på natten, utan känt sådana ryckningar i ögonen, som skulle de mista synen. Pojkarna hade synbarligen blifvit skrämde af "trollkarlens" tvärsäkra utpräddande och kommit till besinning af det orätta i penningtillgreppet. För de så tidigt på afvägen komna lyktades saken med en allvarlig tillrättavisning och varning.

Falköping. Posttjuven C. G. Carlsson från Falköping, som en längre tid tillgripit och öppnat bref, har nu erhållit sin dom, hvilken lyder på 2 1/2 års straffarbete, jemte af-sättning från tjänsten och 5 års van-frejd.

Göteborg. Till Amerika afreste den 9 de Sept. 791 personer öfver Göteborg och dagen förut 78 öfver Malmö.

Hernösand. Förenade i lifvet och döden. Natten till den 12 Sept. afled i Hernösand borgaren och fiska-

ren Anders Hagqvist, i en ålder af 80 år och några dagar. Den 28 Aug. afled hans maka i en ålder af 82 år. Det äldriga paret hade i icke mindre än 57 år varit med hvar-andra förnåde i äktenskapsband. Som en egenlighet må räknas, att bägge afledde ej blott i samma gård utan i samma rum, der de för 57 år sedan förnådes för lifvet.

Sammanstötning på Ångermanelven. Ångarne Victoria och Robert Bagge, hvilka trafikera Ångermanelven, sammanstöttes Söndags aftonen den 11 Sept. kl. 7.30 vid Brunne. Den sistnämde sjönk genast och syntes ej ofvan vattnet. Allt folket räddades.

Helsingborg. En feliaglig olyckshändelse tilldrog sig den 10 Sept. i maskinhuset till Helsingborgs torrdocka, i det en 7-årig fosterson till maskinisten A. Nilsson derstades råkade komma för nära en af dragremmarna och indrogs i maskinen. Oaktadt den sednare genast slogs back, hade dock barnet blifvit så illa skadadt, att det afled utan att gifva ett ljud ifrån sig. De yttre skadorna voro ej svåra, men blod utträngde ur näsa och mun.

Jönköping. En fattig enka, bosatt uti en af Smålands städer, af-erraskades häromdagen af den under-rättelsen, att en hennes broder nyligen afidit samt efterlemnadt en ej så liten förmögenhet, hvaraf systern-enkan får afva omkring 40,000 kronor.

Vansinnig af kärlek blifv härmdagen en ung, bildad flicka af den högre samhällsklassen i Vestbo, Småland, emedan hennes fader för-bjöd vidare sammanträffande mellan henne och en ung arbetare, för hvilken hon fattat tycke.

Luleå. Polisakören i Luleå kommer enligt beslut af dervarande stadsfullmäktige att olycksfalls-försäkras för ett belopp af 2,000 kr. pr man.

Lund. Efterföljarsvärdt. Bland de "nya" studenterna i Lund ha några inträdt i lära som handtverkare — ett glädjande tecken i denna den "lärda öfverbefolkningens" tid, så vida försöket göres på fullt all-var.

Ett nytt brandförsäkringsbolag för Skåne har i dagarne bildats vid ett sammanträde i Lund. Teckningssumman uppgår redan till 44 millioner kr., deraf grevarne Beck-Friis, Borringe, Fr. Piper, Kragholm, A. Piper, Sjöberg, Hamilton, Ovesholm, ryttmästaren Stjern-svärd, Vidtsköle, patron F. Berg-man, Esperöd m. fl. tecknat hvar-dera en million i försäkringsvärde. Då 50 millioner kr. äro tecknade, träder bolaget i verksamhet.

Linköping. Försnillaren, kyrkoherden Nilsson i Östra Harg efter-lyses nu officiellt af Linköpings domkapitel, emedan han utan lof och tillkännagifvet forfallt sig från tjänsten afhållit.

Anmäler han sig ej inom tre må-nader, anses han enligt lag för af-satt.

Motala. "Antipyrr" är namnet på ett nytt eldsläckningsmedel, som i Motala förkäljes genom brandche-fen. Antipyrr utgöres af en hylsa fylld med en vätska, som är af den beskaffenhet, att den qvårver-elden, äfven om denna vunnit ganska stor utsträckning. I och härfor utgöres vätskan af såda-na beståndsdelar, som utöfva dylik verkan på elden. Meningen är, att antipyrr skall hänga i rummen, lätt åtkomlig, så att den kan an-vändas, så fort man varseblifvit eldens utbrott, då som bekant hvarje minut är dyrbar. På det sättet kunna många stora olyckor förhin-dras.

Malmö. 91 emigranter afreste den 13 Sept. från Malmö.

Norrköping. "Af en liten gni-sta" etc. En person i Norrköping råkade förliden vär ut för det mis-södet att få lilltän å ena foten för-kyld. En tid efteråt måste han enl. N. T. intagas å sjukhuset, der man var nödsakad att amputera först foten och sedan, för andra gången, hela benet ända i närheten af ljumsken. Mannen dog härom-dagen efter den senaste amputa-tionen.

Skeninge. Den näst äldste per-sonen i Skeninge, enkefru U. G. Lomell, född Zetterstedt, afled mån-dagen den 12 Sept. 92 år gammal. Äldst i staden är ett 97-årigt frun-timmer.

Strengnäs. Misslyckadt läneför-sök. Strengnäs läroverk har för närvarande ingen lärjunge i sjette klassens realafdelning. För att af-bjelpa denna brist har rektorn i Strengnäs sökt få låna en lärjunge

för nämnda klass från Örebro läro-verk, men försöket har tyvärr miss-lyckats.

Söderhamn. En väcker seger för läkarekonsten. Den 19 Juni blifv trädgårdsmästaren Svenssons 6-årig son vid Myskjé station öfver-körd af en jernvägsvagn, som stod på banan, men sattes i rörelse af hans lekkamrater. Då gossen in-togs på lasarettet i Söderhamn, be-fans hans ena ben vara öhyggligt massakeradt. Ända från ljums-ken till knäet voro lårrens mjuka delar klufva ända in till benet. De stora musklerna på lårrens fram-sida voro i bokstafsig mening son-dertrassade, och lärbenet var ett kort stycke öfvanför knäleden sönder splittradt, så att flere, delvis stora benstycken, måste uttagas. Trots de stora skadorna, beslöt lasarett-läkaren att undvika amputering och lyckades också genom användning af den antiseptiska, i hög grad verk-samma sårbehandlingsmetoden, att bevara gossens ben. Den omsorgs-fulla vården gjorde, att läkningen försiggick utan ringaste feber och nu är fullständigt afslutad. Det lyckliga resultatet visar, hvilka be-tydande framsteg läkarevetenska-pen under senare tider gjort i af-seende på sårbehandlingen. Att frä-sa ett så illa skadadt barn från olyc-kan att gå som en stackars krym-ping hela lifvet igenom, förtjenar i sanning att kallas en läkarnes tri-umf.

Mord. I Arbrå, Norrland, nä-ra förre straffängens, den s. k. "Pi-lakalles" bostad, anträffades för kort tid sedan skelettet af en karl, hvilket var gömdt under en ris hög i skogen. Det funna liket antages vara efter skräddaren Hedberg, som för flera år sedan dömdes till straff-arbete för en bankstöld, som han tillsammans med en under namnet "Krutalasse" gående person begått hos Helsingebankens kamrer Ståhl-berg i Arbrå. Sedan Hedberg ut-kömmitt ur häktet, försvann han. Senast hade man sett honom säll-skapande med Krutalasse och Pila-kalle. Man anstager, att här förelig-er ett mord af hämd, emedan ge-nom Hedbergs bekännelse äfven Krutalasse dömdes. Skelettets hufvudskål är inslagen. Kläder och skodon finnas kvar. Polisundersök-ning pågår.

Upsala. Död hundräring. Up-sala stads äldsta invånare, enkan Anna Mattsdötter, afled häromdagen i en ålder af 100 år, 5 månader och 6 dagar.

Omkring 30 Upsalajungfrur afreste häromdagen till Forenta Staterna.

Vexjö. De goda Vexjöbornas gator stråla nu i elektriskt ljus.

Ystad. Nyttan af liförsäkring. Man torde erinra sig doktor Syl-vas Ystad dödsfall, hvilket för kort tid sedan gjorde sig så bemärkt, mest derfor, att man ej visste, om "sjelfmord eller oförsigtlig narkotisk förgifning förelåg. Samtidigt om-talades, att den döde efterlemnade stora skulder. Nu kommer under-rättelsen om, att han var liförsä-krad för 40,000 kr., och att bolaget utbetalat denna summa till arfvin-garne.

Amål. Jättepotatis och rik skörd. Trädgårdsmästaren P. A. Lund-strom, Amål, har medelst redaktio-nen af A.-P., det han af en ny po-tatissort, benämnd "Majdrottning-ge", utsatt en kappe, hvaraf skör-dats 45 kappar. I medeltal väger hvarje potatis 1 a 2 skålp., och ett exemplar har i vigt uppgått ända till 2 skålp. 25 ort.

WHITEHEAD & CO.,
APOTHEKARE.
474 Main st., hörnet Bannatnye st.,
WINNIPEG, MAN.
Telefonnummer: 383

Alexander Howden,
Advokat och Notarius Publicus.
Kontor: 519 Main st.,
Winnipeg, Man.

LAND!

HUDSON'S BAY Co.

AKERBRUKSLAND
TILL SALU.

Detta kompani har LAND till salu i hvarje township i

Manitoba

— OCH —

Nordvestra Territoriet.

Egandebevis utfås direkt från regeringen. Detta land har blifvit uppmätt af regeringen och inspekterats af kompaniets tjänstemän. Kartor tillhandskållas på kontoret No. 208 Main st., Winnipeg, Man.

Billiga priser! Liberala vilkor!

Kompaniet eger också LAND i de kolbrände distrikten.

STADSTOMTER

— TILL SALU! —

Winnipeg, Rat Portage, Portage la Prairie, West Lynne, Edmon-ton, Fort Qu'Appelle, Prince Albert och Newdale.

För upplysningar, kartor m. m. hänvände man sig till

C. J. Brydges,

LAND COMMISSIONER,

WINNIPEG

MANITOBA.

SKANDINAVISKT

Land-, Emigrations-,

— OCH —

ARBETS-KONTOR.

Hendrickson & Wahlberg,

— 660 Main street, —

WINNIPEG,

MANITOBA.

Fritt regeringsland anvisas och jernvägsland längs med Canada Pa-cific-jernvägen i Manitoba och Nordvesten till salu.

Arbete

anskaffas åt bitandande landsmän, isynnerhet emigranter, och förmån-ligaste platser åt arbetsökande fruntimmer.

Robt. D. Richardson,

BOKHANDLARE,

Lager af Skandinaviska Biblar.
Skandinaviska böcker rekvireras.
Main st., midt emot Postkontoret.
WINNIPEG, MAN.

C. H. ROBINSON

rekommenderar sig hos den skandi-naviske allmänheten med ett första

Hyrkuskverk.

22 och 24, Jemima Street,
WINNIPEG, MAN.
Telefonförbindelse.

Mulholland Bros.

Jerkramhandlare.
Parti- och mitutförsäljning af alla slags jernvaror, åkerbruksredskaper, SPISLAR m. m., till billigaste priser.
468 Main Str.
Winnipeg, Man.

J. A. SVENSON,

17 Catherine str.

Winnipeg, Man.
försäljer till ytterst billiga, men be-stämda priser alla sorters ved, såsom Poppel, Gran, Alm, Tamarac etc.
Veden hemköres fritt till alla delar af staden.
J. A. SVENSON, 17 Catherine str.

